

Arrest

nr. 348 493 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 13 november 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 december 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 7 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden ingewilligd op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 13 november 2025.

Het enig middel lijkt gegrond.

Kernpunt van de bestreden beslissing is dat het paspoort van verzoekster geen recente binnenkomststempel bevat en ze bijgevolg niet kan bewijzen dat ze “de 90 op 180 dagen” heeft gerespecteerd.

Verzoekster houdt in het verzoekschrift kort voor dat ze wél over “de vereiste inreisstempels” beschikt. Door hierover anders te oordelen schendt verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel zo stelt verzoekster.

De Raad stelt aan de hand van het administratief dossier vast dat het overgemaakte paspoort van verzoekster inderdaad een recente binnenkomststempel lijkt te bevatten. Het is moeilijk leesbaar. Er kan niet nagegaan worden welk land de stempel heeft aangebracht. Er kan wel duidelijk gelezen worden dat de

stempel dateert van 8 september 2025, waarmee verweerder dus geen rekening mee lijkt gehouden te hebben.

Verweerder maakt in zijn nota gewag van “De inreisstempel voor Spanje, nadat haar Spaans D-visum en haar Spaanse verblijfsvergunning zijn vervallen op 09.06.2025”. Vermits het paspoort duidelijk een Spaanse inreisstempel bevat van 09.09.2024, leidt de Raad redelijkerwijze af dat verweerder doelt op de stempel van 8 september 2025, dit is na het verval van de Spaanse verblijfsvergunning, wat dus volgens verweerder een Spaanse inreisstempel zou betreffen. Verweerder stelt vervolgens in zijn nota dat deze inreisstempel, “niet [aantoont] wanneer zij het Rijk heeft betreden”. Dit kan echter niet gelezen worden in de bestreden beslissing. De Raad kan geen rekening houden met a posteriori motivering van verweerder.

Ten overvloede ziet de Raad de relevantie van dit verweer niet in. Artikel 6, tweede lid van de Vreemdelingenwet stelt duidelijk: “Wordt beschouwd als een persoon die meer dan negentig dagen in het Rijk verblijft, de vreemdeling die meer dan negentig dagen binnen een periode van honderdtachtig dagen op het grondgebied van de Staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, verblijft, waarbij voor iedere dag van het verblijf de honderdtachtig voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen”. De inreisstempel voor Spanje toont aan dat verzoekster op 8 september 2025 het Spaans grondgebied betrad. Het is dan ook niet van belang om te weten wanneer verzoekster het Belgische grondgebied betrad om na te gaan of zij “de 90 op 180 dagen” heeft gerespecteerd. Het verweer klemmt des te meer gezien in een e-mailbericht van de stad Leuven gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die zich in het administratief dossier bevindt, duidelijk kan gelezen worden, “op 08/09/2025 is ze in België toegekomen en vraagt kort verblijf aan”.

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep ingewilligd.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 13 november 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter,

R. AHMETOV,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

M. EKKA